

1885-01-24

þý š ± Ä ¬ Ä · ½ Ä Á ¹ ⁰ Å ¼ - ± ½ Ä · Â À ± Á

þý • Á µ Å ½ · Ä ¹ ⁰ ï Á ï ³ Á ± ¼ ¼ ± Coop 2002

Library of Neapolis Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/7863>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Κατά τὴν τοιχουμίαν τῆς παρελθόντος Τρίτης πολλὰ ναυάργια ἔγενοντο· Κύπρων οὐτώς ἐν Δεμησιῶν κατεποντίσθησαν ἐξ φορτηγίδες, ἣν τινες περιεῖχον, καὶ πραγματείας, ἐν Πάσῳ κατὰ τὴν Μουλλιάσσου-τοιβητσαν δύο πλοῖα ἐκ Σύρης, (τὸ ὃν ὑπὲρ Ἑλληνικὴν σημαίαν) γωρητικότητος τὸν μὲν 2 γιλ. τὸ δὲ 2,500 κοιλῶν, πεσεῖσθαι κανὰ Βαρέλλια σίνου καὶ πεσὲ τὴν 100 Βαρέλλια ὀλμυριῶν, ἐν Κερουέζ δὲ τρίστοντι· Αγγλικὸν, σπεριέφορτωνεν ὁ ἐν Δάρνακι κ. Ζήνων Πιεριόδης, περιεῖχον περὶ τὰ 200 καυτάρια κερατίων.

Τακκαὶ βροχὴν κατέπετον κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταῦτην ἐφ' ὅλης τῆς νήσου, ὁ δὲ Ολυμπός καὶ τὰ πορφαρείμενα βουνὰ ἐκαλύπθησα, ὑπὸ χιόνων.

Οὐχὶ τῇ Τετάρτῃ, ὡς κακῶς πληρωρηθέντες παρ' ἐνδιαχερομένων, ἐν οἷς καὶ "Αγγλοι, εἴγοντεν γράφη ἐν τῷ παρελθόντι φύλλῳ ἡμῶν ὅτι κατέπλευσε εἰς Δάρνακα τὸ ἐκ Σύριας-Αὔτριακὸν, ἀλλὰ τῇ Πέμπτῃ, ὅτε καὶ θέλουστα ἡ διεύθυνσις τοῦ ἐν Δάρνακι ταχυδρομείου δὲν ἦδυνατο νὰ κάμη ὥτε νὰ φέρσωστι εἰς Λεμνητσόν αἰθημέσον οἱ ταχυδρομικοὶ σάκκοι. Ταῦτα γάριν τῆς ἀληθείας.

Μεθ' ὅλα τὰ διοικητικὰ μέτρα, αἱ διάφοροι ληφθοῦσι ταῦτα ἡμῖν ἐξακολουθοῦσι γινόμεναι ὡς τὰ πάντα, ἢτοι μὲ λίγαν ἄγγλ. πρὸς γρ. 132.

Η τρίτη σύνοδος τοῦ Νομοθ. Συμβουλίου συγκαλεῖται τῇ 23)4 Φεβρουαρίου προσεγούσ.:

Ἐμάθομεν ὅτι μέλος τι τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ἀφοῦ τὴν δῆθεν λαβὼν ἐξ ὅτιαν ἐγράψαμεν πεσεῖτων θεσπισθέντων. ὑπὸ τοῦ δημ. συμβουλίου φέρων, ἐξεράσθη λίαν ὅμιτ-

Εικα
Θαταβ. Νεκανδρεύ
Λαμένος
Παφος
Κύπρος → Συρία
→ Αντιρία
Κερνία
Λαρνακα
Ζήνων Πιερίδης
Τα χυδρομεία
ΝΟμος Συμβούλου
Φορολογία
Θεατρο
Ξ. Ησαΐας
Εγκληματία
Αθέναρα
Διαφημίσεις
Λαρνακα
Μοναχοί^{τι}
Επικεντριστ (πιο βάρβαροι)
Αγιασμα
Μέσαι μεταφοράς (Δίφρος)
Τυνης
Κυπριανος Οικονομίδης (Λιών)
Ευκαίδεντ
Γρηγορης Ν. Καλύδης
Ελλ. προξενεία
Διαμαστόν
Θρακηρος Κυνηγαντείδης
Αρχαιοτήτες
Max Ohnefalsch Richter
Βατούλη
Κυρι ιοι Αιγαντον
Συλλογα
Ν. Ε. Παναγίδης
Καθενεία

καρ
χωργία

μενώς κατά τῆς «Αληθείας». Γιγάντωντες ὅτι ὁ ἀνὴρ ἀγνοεῖ ὅλως τὴν σημασίαν τῶν οὓς εἰ πε λέγουν, οὐδαμῶς σ υ γε ριζό μ. ε θ α σύ τῷ, τῷ λέγομεν δ' ἀντὶ πάσης ἀπαντήσεως τὸ «Καὶ κόρκορος ἐν λαγάνοις καὶ Σαούλ ἐν πρόστηταις καὶ ... ἐν ἐπικριταῖς τῆς «Αληθείας.»

Ο διακεκριμένος θιασοίος κ. Ε. Ήσαΐας, ἡφασ. κατὰ τὸν «Νεολόγον», πολλὰς ἐν Κ)πόλει ἔδρεψατο δάσνας ὑπὸ τὸν θιασάργυρην κ. Άλεξισθην. καταρτίσας νῦν, καθὰ γράφουσιν ἡμῖν, δραματικὸν θιασον, συκοπεῖν ὑσίκηται κατ' αὐτὰς εἰς Κύπρον ἵνα διδάσῃ καὶ αὐθίς ἀπὸ σκηνῆς, ὡς πέρυτι, διάσεσα δραματα. Δεν ἀμειβόλλομεν ὅτι ἡ εὐδοσις αὐτῇ θέλει εὐαρεστήσῃ τοῖς συμπολίταις ἡμῶν.

Ο συνεύσας τὸν τοιούτον Λέκτορας Μαγμούτ-Οισεήν, Ουμάν Κασιμίλης ἀπέδει, ἀμοιβή δὲ 10 λιτῶν ἰκρέύ/θη παὸς σύλληψιν αὐτοῦ.

Πωλεῖται ὑπὸ τῆς κυβερν. ἡ ὡς σωτίσιος ἐν τῇ πόλει ἡμῶν γρηγοριεύει ουτα. λίμβως, μήκους 30 ποδῶν καὶ πλάτους 1 ποδ. καὶ 9 δαχτύλων καὶ ὡς α δωδεκάκωπος ὁ βουλούενος ἀποταθήτω τῷ διοικητῇ Λεμνοσοῦ ἡ τῷ Αρχιτελώνῃ Διάργοντος.

Τῇ Τρίτῃ γωρικός τις ἐκ Νοναγάριου, Σοφοκλῆς λινοθάμβαχος, ἐπυφοβόλητε παρὰ τὴν μανῆσαν του Λανίτην τινὰ, Γιωργῆν ὄνομαζόμενον, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι οὐ τοσ ἔφράπισε τὸν ὑπηρέτην ἔχεινον! Η σατίρα συνέτριψε τὸ ὄστονικατὰ τὴν ἀρθωσιν τοῦ γόνατος καὶ ὁ πυροβοληθεὶς ἐπέζησε δύο ἡμέρας, ἀγθεῖς δὲ εἰς τὸ ἐνταῦθα νοσοκομεῖον ἀπέθανεν.

Καταγγελλομεν εἰς τὴν Αστυνομίαν τὴν ἐξη- πρεξιν. Χθὲς περὶ ἥλιου δυτικὸς διεργόμενοι μετὰ φίλων διὸ τῆς ὡς ἐκ τῶν βρογώνκα-

ταστάσης βορβορώδους όδοις. Βικτωρίας; ειδομεν γροσεργόμενον διάτης αύτης οδού ἐπὶ τοῦ διφρου του, (σημιόχει ὁ ἰδιος) τὸν κ. Φίσερ, στις ἅμα ίδων τους ἐν τῇ οὖσῃ ἔβιασετον ἵππον του καὶ ἡλαυνεγάνακτος, καίτοι δὲ ἔχεινοι παρεμέριζον δεξιὰ καὶ ἀριστερᾶ τῆς οδοῦ, δὲ διφρολάτης ἔξηχολουθει μαστίζων τὸν ἵππον του, καταδιώκων οἰονει ἐπίτηδες τους ἐν τῇ οὖσῃ, οὕτω δὲ τὸ μὲν οἱ πρόσοι τοῦ διφρου, τὸ δὲ οἱ πόδες τοῦ ἵππου του ἐρχοπαναγήδια τῶν βορβορών τὰ φορέματα τῶν διαβάτων, ἐνῷ οὐδὲν τυιεῦτον θά πυνέσσαι γεν, αἴν οἱ ἵππος ἀφίετο νά δηεύη φές ψήευε. Πῶς δύναται νά γαραχτηρίθη ἡ πράξις αὕτη τοῦ κ. Φίσερ;

Παρακαλεῖται δέν Κερύνεια κ. Δ. Α. Μ. καὶ Α. Χ. Π. δέν Πέλλα-Πατέ κ. Χ. Χ. Σ. δέν Θέρμη κ. Χ. Χ. Μ. καὶ δέν Αγ. Επικτήτω κ. Ο. νά εύαξεττιθῶτι νά πληρώτωσι τὰς συνδρομάς των τοῦ τε 1883 (ὅτοισθείλουστι) καὶ τοῦ 84 τῶν ἐν Κερύνειᾳ ἀξιωτίψω ἐπιστάτη τῆς «Ἀληθείας»· ταύτῳ παρακαλοῦνται νά πράξωσι πρὸς τὸν ἐν Λάπιθω ἐπιστάτην δέν Δαπίθω κ. Χ. Ι. Δ. δέν Καραβᾶ αἰδεσιμ. Π. Δ. Ο. (τὴν τε τοῦ 83 καὶ τοῦ 84) καὶ δέν Καραβᾶ ἐπίτης κ. Γ. Κ. Ελπίζομεν ὅτι νά παράχλησις ήμων θίλει εἰσαχούσθη υπὸ τῶν κ. κ. τούτων, οἵτινες τακτικώτατα μέγιστοῦντο λαμβάνουσι. τὸ φύλλον.

Η.Α. Π. δό Αγ. Κιτσίου συντάξας ἐπέστειλε τῷ Κυβερνήτει τὰ ἔξης πέντε νομοσγέδια ὅπως υποβληθώσιν εἰς τὴν προτεγή σύνοδον τοῦ Νομοθετικοῦ Συμβουλίου:

Π. [Από τῆς 1] 13 Μαΐου 1885 πᾶσα ἀγοροπωλησία ἀκινήτων κτημάτων γινομένη ἀμεν ἐπισήμων τίτλων δὲν φέρει οὔμιμον κέρδος.

2] Εάν δημοσίο πωλητής λα
βωι τὸ ἀντέτιμον συστροπῆ μὰ
προσέλθῃ δόου δεῖ καὶ ποιήσηται
τὴν δέονταν κατάθεσιν πρὸς ἔκδο
σιν τῶν τίτλων, ἐξαιτίγκαζεται
μέμως υπὸ τοῦ ἀγοραστοῦ, ἐὰν οὐ
τος ἀποδεῖξῃ διτοῦ πώλησις ἐγένε
το κατὰ τοὺς εἰθισμένους ἐν τῇ νῇ
σῳ πύπους ἐνάγων αὐτὸν ἐντὸς
ιηνός απὸ τῆς συμάψεως τῆς ἀγο
ροπωλησίας.

3] Πασαὶ αἱ τοιαῦται πωλή
σεις αἱ γενόμεναι πρὸ τῆς 1113
Μαΐου 1885 καὶ ἀποδεικνυόμε
ναι διεγγράφουν ιδιωτικοῦ ἡ ἀναμ
φοράτου μαρτυρίας ἔχουσι νόμι
μον κύρος ἀλλ' ὅφείλει ὁ ἀγορα
στῆς να προσαγάγῃ τὸν πωλητὴν
ἢ δυστροφούντα μὰ τὸν ἐμάζῃ ἐν
τος 3 μῆνων ἀπὸ τῆς δημοσίευσης
ως οὐ παρόντος νόμου ὥπως γε
γινεῖται δέοντα πρὸς ἔκδοσιν τῶν
επιτήμων τίτλων.
[Ἐποιηταὶ ἄλλα 4 νομοσχέδια.]

Καταχωρίζομεν κατωτέρω δια
τριβὴν σύντομον διαγενοῦς καὶ συμ
πολίτου φιλοπάτριδος περὶ τῶν ἐν
Συρίᾳ παρεπιδημούντων ἡ καὶ αὐ
τοχθόνων Ἑλλήνων καὶ ὁσθοδέων.

Μανταχοῦ, ὅπου ὑπάρχει γῶνί^α
αἱ Ἑλληνικὴ οἱ παρεπιδημούντες
φοοντεῖσοντι τὰ οἰκύδομηστώσι ναὸν
τῆς ὁρθοδόξου ἀνατολικῆς ἐκκλησί^{ας}
εν φῷ μὰ δοξολογῶσι τὸν "Ὑψ
ιον, ἄμα ἔνα ἰδρύωσιν Ἑλληνικὸν
σχολεῖον πρὸς διδαχὴν τῶν τέκνων
των καὶ διάδοσιν τῶν Ἑλληνικῶν γραμ
μάτων ἀποδεικνύοντες οὗτως ὅτι μέ
μηνται τῆς μητρὸς Ἑλλάδος. Διν
τονχῶς δὲν συμβαίνει τὸ αὐτὸκεί
νον. Οὐ δέποτε ἐσκέψαμε τοιούτοις κα
τὰ καροὺς καὶ μῆνον οἰκοῦντες Ἑλλη
νες ιδίατης πόλεως Βηρυτοῦ, ὅπου
εἰναι ὅχι ὀλίγοι, μὰ οἰκοδομήσωσιν
Ἑλληνικὸν, μάδην καὶ μικρὸν δημοτικὸν
σχολεῖον, ὅπως εἰσιντὸς φοιτῶσι τὰ
ἔπιτῶν τέκνων καὶ μάθωσι τὰ ποώται
τοιχεῖα τῶν γραμμάτων τούλαχ
σιν. Τί ποιούσι σήμερον νομίζετε
οἱ εὐποροῦντες Ἑλληνες, προμη
θεύονται Ἑλληνιαὶ διδάσκαλοι ἐκτοῦ
ἐξωτερικοῦ, ἵνα διδαχῶσι τὰ ἐαυ
τῶν τέκνων τὰ πρῶτα σοιχεῖα καὶ εἴται

τὰ κλείουσιν εἰς τὸ ἐν Βηρυττῷ αἱ μερικαπικὸν σχολεῖον ἢ τὰ ἀποτέλλοντα συνιεῖστην Αντούριαν (ἀριθμὸν σχολεῖου) ἵνα μάθωσι τὴν Γαλλικὴν ἡ Ἀριθμοκήν καὶ περὶ τῆς μητροῦ κῆς γλῶσσης ἐλάχισα φροντίζουσιν. Οἱ δὲ ἄποδοι "Ελληνες ἀναγκάζονται νὰ ἀποτέλλωσι τὰ ἑυντῶν τεκνα εἰς τὰ ἀριθμοκά σχολεῖα, ἐν οἷς ἐκμανθάνονται τὴν ἀριθμοκήν ἡ ποβάλλονται τὴν πατρώαν γλῶσσαν ἡ ὡς ἴδιαν τὴν ἀριθμοκήν ἐκλαμβάνονται· οὗτως ὅλιγον ἀτόλλα λυται ἡ Ἀλληνική. Οἱ χριστιανοὶ δὲ Σύροι δὲν ἀγαπῶσι ποσῶς τὴν Ἑλληνικήν γλῶσσαν ἡ ἐνεκαντούσιν οὐδέποτε ἐφρόντιταιν νὰ συζητῶσιν Ἑλληνικῶν σχολεῖουν, καίτοι ἐκ τοῦ Ἑλληνισμοῦ πολλὰ ἀγαθὰ ἐπιφέρουσαν. Εἶναι ἀνάγκη λοιπὸν ἡ Ἑλληνική Κυβερνητικὸς διὰ τῶν προξενικῶν ἀρχόντων νὰ ἐνεργήσῃ· νὰ συντηθῶσι σχολεῖα ὅπως ἡ Ἑλληνική γλῶσσα διαδοθῇ εἰς διδασκαλίαν. Συρίαν ἡ ἀποδεέξωμεν διοικοῦσι οἱ "Ελληνες εἶναι παντοῦ ἡ πάντη. Εἶναι ἀνάγκην, ιδακαταβλῆθη προσπάθεια ὅπως κατασῆ κατά δηλοντὸν συμφέρονταντων ἡ διεγερθῆ τὸ ἐνδιαφέροντος τὰ Ἑλληνικά γράμματα. Η δὲ πρὸς τούτον ἐνέργεια οὐδόλως εἴτε δυσχερῆς εἴτε πολλὴν διατελούσης ἐπικοινωνίαν τῆς Συρίας πρὸς τὴν Κύπρον.

ΓΡΗΓ. Ν. ΚΥΖΙΔΗΣ

Ποδες τὸν Αξιότ. Κ. Συντάκτην τῆς "Αληθείας"

"Εν τῷ ὑμετέρῳ φύλλῳ τῆς 22) Ιανουαρίου 1885, κατεχώστατε ἀνταπόκριτίν τινα προκαλοῦσάν με εἰς ἀπάντησιν.

Θὰ δινηθῶ μάτιοντείσω ἐνώπιον τῶν δικαστῶν, ὅτι ὁ κ. Θεοχάρης Κωνσταντινιδης μονόχειος ἡ εχει ασθενή τὴν μνημην, δὲν γνωρίζει ακριβῶς τί ἀλλοτε περὶ αὐτοῦ ἐδημιοσίευσα, ἢ τέλος ὅτι διὰ τῆς ὅμολεγίας αὐτοῦ πρὸς ὑπᾶς, πρὸς τὴν σύνταξιν τοῦ "Κυπριακοῦ Κήρυκος", πρὸς τὸν ἐν Λεμησοφώ "Ελληνα πρόξενον, τὴν δημοστευθεῖσαν ὑφ' ὑμῶν τῆς 3 Ιανουαρίου, ἀναιρεῖ τὴν ἀλήθειαν τῆς προτέρας τοῦ ιδίου πρὸς ἐμὲ ὅμολογήν ας. Θὰ δινηθῶ μάτιοντείσω ἐν δι-

καστηρίψ διτή γενομένη ὑπὸ Θεο
χάρους πρὸς ἐμὲ καὶ ἄλλους μάρ
τυρία περὶ τοῦ Σησανδροῦ τοῦ ἐν
Κουρίῳ μποῦ εἶναι ἀκινθως ὄρθῃ
καὶ ἀληθῆς. Θὰ δινῆσω νὰ ἀπο
δεῖξω ἐν δικαστηρίψ δτι ὁ ἐπὶ τῆς
σκηνῆς τοῦ Σεάτρου πάρουσι
σείλε ψπὸ Louis Palma di Cesnola
Σησανδρὸς τοῦ ναοῦ τοῦ Κουρίου
Σησανδροφυλάκιον, τοῦ ναοῦ τοῦ
Κουρίου εἶναι φαντάσματα γεννη
θέντα μόνον ἐν τῇ κεφαλῇ τοῦ ἐφευ
ρετοῦ καὶ ἵσως ἀκόμη, ἐνυπάρχον
τα ἐν αὐτῷ. Θὰ δινῆθω νὰ ἀποδεῖ
ξω τοῦτο καὶ ἔὰν ἀκόμη σ' Louis
Palma di Cesnola ἡθελε δινηθῇ νὰ
προμηθευῇ πολλὰς 12ας τοιού
των φαινομένων μάρτυρων ἀνακον
φίσεως Πρὸς τούτοις ἔὰν μηδένα
ἔγω ἥζελον ἔχει μάρτυρα, οὐδὲ αὐ
τὸν τὸν Θευχάρη, ἀλλ' οὗτος ἡδη
μιτιβαλῶν γνώμην ψπὲρ τοῦ μυθι
στορήματος τοῦ L. P. di Cesnola ἡ
Σελὴ μαρτυρήσῃ οὐδεὶς θὰ ἡδύμα
το νὰ μετάβει λόγο τὸ γεγόνος, δπερ
οὐδὲ ὑφ' ἐνὸς ἀικηγόρου δύναται
νὰ κιταπολεμηθῇ δτι δῆλον ὁ Ση
σανδρὸς τοῦ μαρτυρίου Κουρίου καὶ
τὸ Σησανδροφυλάκιον τοῦ ναοῦ τοῦ
Κουρίου εἰ, αι πλάσματα τοῦ L.
P. di Cesnola καὶ οὐδὲν πλέον. Χά
ριν προσωπικοῦ συμφέροντος τοῦ
Θεοχάρους εὔχομαι ἵνα οὗτος ἐν
τῇ εἰλευταιᾳ αὐτοῦ πρὸς ὑμᾶς,
τῇ ψ. διεύθυνσιν τοῦ "Κήρυκος", καὶ
τὸν ἐν Λεμησσῷ "Ελλήνα πρόξε
νον, ὁμολογίᾳ ἐπιλανήθη, καὶ δπως
αἵτιον τούτον εἶναι παρανόρσε
τις." Οτι ἔχω οὐδένα μάρτυρα ψπὲρ
τῆς ἀποδείξεως μου διὰ τὴν φαν
τασίαν τοῦ Louis Palma di Cesnola
περὶ τοῦ Σησανδροῦ τοῦ Κουρίου
οὖν ἔχω ἀνάγκην, ἐθημοσίευσα ἡδη
πρὸ πολλοῦ εἰς L' Histoire (Paris
1884 Νο 18 Σελὶς 571) περιοδικὸν
σπουδαῖον περὶ Ανθρωπολογίας
διευθυνόμενον ψπὸ τοῦ περιφημο
τάτου Gabriel di Mortillet. Μοὶ εἴ
ναι ἐπιθυμητὸν διὰ τε τὸ συμφέ
ρον τῆς ἐπιστήμης καὶ N. Κύπρου
ὅπως ἀποδειχθῇ ἐνταῦθι διὰ τοῦ
δικαστηρίου πᾶν δτι καλῶν ἡ κα
κὸν προσῆλθεν ἐκ τοῦ Louis Palma
di Cesnola. Τότε Σὰ ἀπόφασι σθῆ
σι καρός εἰναι ὁ ἐλεγχός μου ἢτο δι
καιος, ἢ ὅχι. Ο Κύριος Louis Palma
di Cesnola εἴναι ἐνόμιζεν εἴναι τὸν α
θύμον ἐπρεπεν ἀντὶ μετ' απρεπετά

τον τρόπου νὰ ἀνεπεξέλθῃ καὶ τὰ
τῶν λεγομένων καὶ τοῦ προσώπου
ήμων, νὰ μὲν ἐλέγξῃ διὰ πραγμά-
των καὶ τοῦ δικαστηρίου. Πρὸς ὡ-
φέλειαν τῆς ἐπιστήμης ἐπιθυμῶ
πολὺ δπωρό L. P. di Cesnola με
ιαγάγῃ εἰς τὸ δικαστήριον τούτο
δὲ ἀπαιτεῖ καὶ τὸ έμδν συμφέρον,
διβτι χρήματα ο καίρος.

Max Ohnefalsch Richter

Βατιλῆ τῷ 4 Ιανουαρίου 1885.

Πρὸς τὴν Σύνταξιν τῆς "Αλεξανδρίας"
Ἐν τῷ 43ῳ φύλλῳ τῆς ἐν Λευκόσση
ἐκδιδομένης πολιτικοσατυρικῆς ἐφημερί-
δος "Σύλπιγγος", ἀνέγνωμεν διατριβὴν
περιηγητοῦ τινος ὑπὸ τὴν ὑπογραφὴν "εἰς
διαβάτης" δοτις, ὡς γράφει, "κατὰ κα-
λὴν συμπτυσιν παρευρέθη κατὰ συνέχειαν
μάλιστα ἢ εἰς τίνα χωρία, ἀγίνα ή Α. Μα-
καριότης περιήρχετο". Ο εὐρημένος λοι-
πὸν διαβάτης περιγράφει ἐν τῇ διατριβῇ
αὐτοῦ τὴν κατάσασιν τῶν σχολείων, τὴν
διαγωγὴν τῶν διδασκάλων, ἢ τὰς προσο-
δούς τῶν μαθητῶν δοσῶν χωρίνυ διηλθε.
Μετέκπληξεως εἰδούσεν ἢ τερὶ τῆς Σχο-
λῆς τοῦ χωρίου ήμιν (ἢ ὄποια, ὡς γνω-
στὸν, συντηρεῖται ὑπὸ τῆς ἐν Αίγυπτῳ Κυ-
πριακῆς Αδελφόγετος, εἰς ην ἢ κηρύττοι
μεν τὰς ἀπείρους ήμιν εὐγνωμοσύνας) ὁ
τι ὁ διευθύνων τὴν σχολὴν ταύτην κύριος
Ν. Θ. Παυλίδης ἔκαμε τολλὰ πρὸς τὴν
Α. Μακαριότητα παράπονα, ὅτι οἱ γονεῖς
δὲν ἀφίσουσι τὰ τέκνα των νὰ φυτωσι τα-
κτικῶς, ἢ ὡς ἐν τούτου δὲν ἔγεινεν ἢ αἱ
δέουσαι πρόσδιαι.

Χάριγδετῶνδιὰ τὴν χολὴν ταύτην διπ-
ιφερομένων γράφομεν πρὸς γνῶσιν αὐτῶν
πάντα τὰ διατρέξαντα, τὰ ὅποια ὁ διαβά-
της ἤγινει, ὡς φαίνεται, ἢ γινώσκωντες
ποιηθῆ ἐν τῷ διατριβῇ αὐτοῦ γὰρ γράψυ.
Καὶ τίναι μὲν ἀληξές ὁ τοῦ διέδασκυλος
καμε πολλὰ κατὰ τῶν χωρίων παράπονα
Ἄλλα τὰ οὐτρά ἢ πλέον δίκαια παράπονα
ἔκαμπτην πρὸς τὴν Α. Μ. ἢ οἱ χωρίοι κα-
τὰ τοῦ διδασκάλου, διὰ τὰς καθημερινὰς
πάντοις ἀπουσίας τοτὲ μὲν τίς Λευκωσίαν
Λίριακα, ἀλλοτε δὲ τίς κυρήγειον ἢ τίς τα-
πέριξ χωρία.
Εἰς τὰς παρατηρήσιμις, τὰς ὀποίτες
τῷ διατριβῇ αὐτοῦ ὁ διαβάτης ποιεῖ περι-
τῆς ἐλλείψεις πολλῶν διδασκάλων, διτι

δὲν συχνάζουν εἰς τὰς ἑκκλησίας κατὰ τὰς
Κυριακὰς ἡ ἐπισήμων ἑορτὰς, ἡ δὲν δὲν
φυλάεται τὰς γενεθλίους ταῖς ιατρίνῃς καὶ
τοῦτο σκανδαλίζει πολὺ τοῖς χωρικούς,
ἀταυτῶμεν ὅτι οἱ Βιτιλίδεις δὲν σκανδαλίζονται
ἀπὸ τὰ τοιποτα διότι ἔκαπος ἀνθρώπος
ἐπλάσθη ἐλεύθερος, ἡ αὐτεξούσια
οἱ ὥτε ὁ αἴθρωπος δὲν δύναται νὰ περιορίσῃ
τὴν ἐλεύθερίαν, ἡ
τὴν αὐτεξουσιότητα τοῦ ἄλλου ἀθρώπου,
καὶ ὁ θεός τοῦ ἔδωσεν, "Οσον δὲ περὶ μῆτέ
ης, ὁ ἀπότολος Παῦλος λέγει" ὡς εἰσθίων
τὸν μὴ ἴσθιοντα μὴ ἔξανθενείτω, ἡ ὁ αὐτὸς
ἔσθιον τὸν ἴσθιοντα μὴ κρινέσω" τὸ μόνον
σκανδαλίζοντον χωρικούς εἶναι, α'. ὅταν
βλίτωσι τούτοις διδασκάλους μεθοκοπούμ
τας ἡ χαρτογάλλωτας ἐν τοῖς καφενείοις
καὶ β'. ὅταν διὰ τῆς κικῆς αὐτῶν συμπε
ριφορᾶς γίνονται παραίγοι παρατραγω
δῶν, οὐβοίζοντες ἀναφονδόν πρόσωπα, τὰ
οποῖα ὡς διδάσκαλοι ἔχρετε νὰ σίβωνται
ἢ νὰ αγαπῶνται. Ταῦτα, κύριε συντάκτα
ταραπαλῶντα χωριμάτε ἐν τοῖς γωνίατης
φίλης "Δληθείας", χάριν τῆς ἀληθείας. Ε
τῶν ἐνδιαφισσομένων.

Εἰς ἐκ τῶν της Επιτροπῆς